

Věc C-71/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

4. února 2021

Předkládající soud:

Sofijski gradski sad (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. února 2021

Vyžádaná osoba:

KT

Státní zastupitelství:

Sofijska gradska prokuratura

Předmět původního řízení

Původní řízení bylo zahájeno na základě návrhu na výkon zatýkacího rozkazu vydaného podle Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 2 a 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem, čl. 21 odst. 1 a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 6 a čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie. Žádost se týká případu, kdy členský stát v souvislosti s návrhem na výkon zatýkacího rozkazu vydaného na základě uvedené dohody zamítl předání vyžádané osoby, tato osoba se poté přestěhovala do jiného členského státu, jemuž byl následně určen nový zatýkací rozkaz na tuto osobu vydaný za účelem trestního stíhání ve stejné věci. Předkládající soud žádá o

projednání této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení podle článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.

Předběžné otázky

1. Umožňují ustanovení čl. 1 odst. 2 a odst. 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem vydání nového zatýkacího rozkazu za účelem trestního stíhání ve stejné věci na osobu, jejíž předání jeden členský stát odmítl na základě čl. 1 odst. 3 Dohody ve spojení s článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?

2. Umožňují ustanovení čl. 1 odst. 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem, jakož i čl. 21 odst. 1 a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 6 a čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, aby členský stát, jemuž je zatýkací rozkaz určen, ve věci, v níž jiný členský stát odmítl předání stejné osoby k trestnímu stíhání pro stejné obvinění, znovu rozhodl poté, co vyžádaná osoba využila svého práva na volný pohyb a přestěhovala se ze státu, v němž bylo předání odmítnuto, do státu, jemuž je určen nový zatýkací rozkaz?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a judikatura

Článek 1 odst. 2 a 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem

Článek 6 Smlouvy o Evropské unii

Článek 21 odst. 1 a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie

Článek 6 a čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie

Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 2020, Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262

Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2018, AY (zatýkací rozkaz - svědek) C-268/17, EU:C:2018:602

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Článek 4 odst. 1 Zakon za ekstradiciata i evropejskata zapoved za arrest (zákon o vydávání a evropském zatýkacím rozkazu)

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Řízení u předkládajícího soudu bylo zahájeno na návrh podaný Sofijska gradska prokuratura (Státní zastupitelství Sofie město, Bulharsko) na výkon zatýkacího rozkazu na KT, který je bulharským a americkým státním příslušníkem. Uvedený zatýkací rozkaz vydalo dne 12. března 2020 Regionální státní zastupitelství v Hordlandu (Norsko) (dále jen „zatýkací rozkaz ze dne 12. března 2020). Tímto zatýkacím rozkazem bylo požádáno o předání KT za účelem trestního řízení, v němž je KT obviněn z opakovaného podvodu, kterého se měl dopustit vůči nizozemskému systému sociálního pojištění. V tomto řízení byla kromě KT a jiných osob obžalována také jeho bývalá partnerka, norská státní příslušnice. KT a jeho partnerka žili v nemanželském svazku a mají dvě děti, které se narodily během jejich soužití.
- 2 V uvedeném trestním řízení v Norsku byl na KT vydán zatýkací rozkaz. Dne 26. července 2018 po něm bylo vyhlášeno pátrání v Schengenském informačním systému. V červenci 2019 byla podána obžaloba k soudu prvního stupně v Bergenu (Norsko). Soud v nepřítomnosti KT odsoudil některé další obžalované osoby, mezi nimi také jeho bývalou partnerku.
- 3 Dne 25. listopadu 2019 byl KT zadržen v Polsku na základě pátrání vyhlášeného norskými orgány v Schengenském informačním systému. Po vyrozumění o jeho zadržení vydalo norské státní zastupitelství dne 27. listopadu 2019 zatýkací rozkaz (dále jen „zatýkací rozkaz ze dne 27. listopadu 2019) na základě Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem (dále jen „dohoda o předávání“). Rozsudkem ze dne 15. ledna 2020 vydaným v řízení o výkonu zatýkacího rozkazu odmítl Okresní soud ve Varšavě (Polsko) předání KT.
- 4 V odůvodnění odmítnutí se Okresní soud ve Varšavě odvolával na čl. 1 odst. 3 dohody o předávání, který odkazuje na článek 6 Smlouvy o Evropské unii (SEU). Soud považoval za prokázané, že mezi KT a jeho bývalou partnerkou trvá zdoluhavý konflikt týkající se péče o dvě společné děti, přičemž v soudních řízeních mezi bývalými partnery byla vydána rozhodnutí bulharských soudů, kterými jsou v Bulharsku děti svěřeny do péče KT. Okresní soud ve Varšavě měl za to, že případné předání KT norským orgánům by vedlo k porušení článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), protože zaprvé si bývalá partnerka KT odpykává trest odnětí svobody, který jí byl uložen v trestním řízení v Norsku, a zadruhé by KT musel být po jeho předání vzat do vyšetřovací vazby; v důsledku toho by děti musely být svěřeny do péče pěstounské rodiny, což by vedlo k definitivnímu přerušení jeho vztahu k nim. Podle názoru soudu mohou norské orgány i v případě, že jim KT nebude předán, využít jiné způsoby mezinárodně právní spolupráce s Bulharskem za účelem jimi konaného trestního stíhání.
- 5 Rozsudek Okresního soudu ve Varšavě, jímž bylo předání KT odmítnuto, napadlo státní zastupitelství u odvolacího soudu ve Varšavě, který rozsudkem ze dne 24.

února 2020 opravný prostředek zamítl. Usnesením ze dne 6. března 2020 Okresní soud ve Varšavě zrušil omezující opatření uložená v průběhu řízení ukončeného v Polsku.

- 6 Dne 10. března 2020 byl KT při svém návratu do Bulharska z důvodu pátrání vedeného v Schengenském informačním systému znovu zadržen. Poté, co bulharské orgány vyrozuměly norské orgány o zadržení, vydalo Regionální státní zastupitelství v Hordlandu (Norsko) zatýkácí rozkaz ze dne 12. března 2020. Tímto zatýkáčím rozkazem bylo požádáno o předání KT za účelem stejného trestního řízení v Norsku, pro jehož účely již byl vydán zatýkácí rozkaz ze dne 27. listopadu 2019 předaný Polsku, jehož výkon Okresní soud ve Varšavě odmítl.
- 7 Dne 19. března 2020 bylo KT uloženo opatření „hlášení“, které mu ukládalo povinnost neopouštět své bydliště bez souhlasu příslušného orgánu. Mimoto mu byl uložen zákaz vycestování z Bulharské republiky. Norské orgány vyrozuměly předkládající soud, že z důvodu zdravotní krize způsobené onemocněním COVID-19 bude řízení proti KT projednáváno soudem prvního stupně v Bergenu nejdříve v říjnu 2020 a proto není jeho předání do Norska dříve než v září 2020 nezbytné. Současně došlo k průtahům v řízení u předkládajícího soudu, neboť KT v období od dubna do července 2020 opakovaně navštívil zdravotní zařízení z důvodu léčení. V posudku soudního lékaře, který byl do řízení přibrán v říjnu 2020, bylo konstatováno, že jeho zdravotní stav je vážný a že mu hrozí další tromboembolická příhoda (vytvoření trombozy, která způsobí ucpání cév), proto patří do skupiny osob s nejvyšším rizikem případné nákazy onemocněním COVID-19. Vzhledem k tomu, že jeho zdravotní stav neumožňoval cestu ze Šumenu, kde pobýval, do Sofie, zúčastnil se KT dvou jednání předkládajícího soudu, která se konala v prosinci 2020 a v únoru 2021, prostřednictvím videokonference.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 8 Předkládající soud má za to, že pro rozhodnutí v původním řízení je nezbytný výklad ustanovení unijního práva uvedených v předběžných otázkách. Táže se, zda podle těchto ustanovení existují překážky pro výkon zatýkáčím rozkazu ze dne 12. března 2020, které vyplývají z odmítnutí výkonu zatýkáčím rozkazu ze dne 27. listopadu 2019, který vydal stejný orgán na stejnou osobu za účelem jejího předání ke konání stejného trestního řízení.
- 9 Podle čl. 1 odst. 3 dohody o předávání je nutno ctít základní práva a základní právní zásady zakotvené v EÚLP, nebo, v případě výkonu příkazu justičním orgánem členského státu, zásady uvedené v článku 6 SEU. Okresní soud ve Varšavě odmítl na tomto základě výkon zatýkáčím rozkazu ze dne 27. listopadu 2019 z důvodu možného porušení rodinného života podle článku 8 EÚLP. Předkládající soud připomíná, že skutkové okolnosti, které vedly k uplatnění článku 8 [EÚLP], v okamžiku předkládacího rozhodnutí i nadále trvají, neboť KT

vychovává v Bulharsku svoje dvě děti, které se narodily během soužití s jeho bývalou partnerkou.

- 10 Předkládající soud má za to, že judikatura Soudního dvora týkající se výkladu rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34, dále jen „rámcové rozhodnutí 2002/584“) může obdobně platit pro výklad dohody o předávání, protože tato dohoda je nedílnou součástí unijního práva (v tomto smyslu rozsudek ze dne 2. dubna 2020, Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, bod 49) a mimoto se ustanovení dohody o předávání podobají odpovídajícím ustanovením rámcového rozhodnutí 2002/584 (rozsudek ze dne 2. dubna 2020, Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, bod 74).
- 11 Soudní dvůr v rozsudku ze dne 25. července 2018, AY (C-268/2017, EU:C:2018:602) rozhodl, že neexistuje překážka pro vydání několika evropských zatýkacích rozkazů na tutéž osobu v témže trestním řízení. Předkládající soud však má za to, že se skutkové okolnosti a právní úvahy v řízení, v němž byl vydán uvedený rozsudek, liší od skutkových okolností a právních úvah původního řízení. V případě, na němž se zakládala věc C-268/2017, byl první evropský zatýkací rozkaz vydán v rámci vyšetřování a druhý za účelem konání soudního řízení proti vyžádané osobě. V původním řízení byly oba zatýkací rozkazy (ze dne 27. listopadu 2019 a ze dne 12. března 2020) vydány ve stejné fázi trestního řízení, totiž ve fázi řízení před soudem poté, co byla k soudu prvního stupně v Bergenu v červenci 2019 podána obžaloba.
- 12 Soudní dvůr se v rozsudku ze dne 25. července 2018, AY (C-268/2017, EU:C:2018:602), navíc odvolává na čl. 1 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584, který členským státům ukládá vykonat každý jim předaný evropský zatýkací rozkaz. Předkládající soud ovšem konstatuje, že dohoda o předávání takovouto povinnost smluvním státům neukládá. Za těchto okolností vyvstává otázka, zda lze takovouto povinnost smluvních států předpokládat.
- 13 Předkládající soud žádá o konstatování, zda odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu soudem členského státu, které se opírá o odstavec 3 uvedeného článku 1 [dohody] ve spojení s článkem 6 SEU a článkem 8 EÚLP, zavazuje podle čl. 1 odst. 2 dohody o předávání ostatní členské státy, jakož i Norsko a Irsko na základě jejich vzájemných povinností z této dohody. Připomíná, že odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu ze dne 27. listopadu 2019 Okresním soudem ve Varšavě bylo odůvodněno zásadami zakotvenými v článku 6 SEU a v EÚLP, které jsou všem členským státům společné.
- 14 Z těchto úvah odvozuje předkládající soud zejména otázku, zda je přípustné, aby soud jednoho členského státu poté, co soud jiného členského státu již odmítl předání vyžádané osoby, znovu rozhodoval na základě následného zatýkacího rozkazu vydaného podle dohody o předávání ve stejné fázi trestního řízení, jestliže se toto odmítnutí zakládá na zásadách, kterými jsou vázány všechny členské státy,

kteří na základě čl. 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) vytváří prostor svobody, bezpečnosti a práva.

- 15 Z pohledu předkládajícího soudu je odpověď na tuto otázku zásadní pro vyjasnění, zda osoba, po níž je pátráno zatýkacím rozkazem vydaným na základě dohody o předávání, může využít svého práva na volný pohyb podle čl. 21 odst. 1 SFEU, svého práva na svobodu a bezpečnost podle článku 6 Listiny základních práv Evropské unie a svého práva na volný pohyb podle článku 45 Listiny poté, co soud členského státu odmítl výkon dotčeného zatýkacího rozkazu. Takto je tomu v původním řízení, protože KT po odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu ze dne 27. listopadu 2019 Okresním soudem ve Varšavě využil svého práva volného pohybu a vrátil se do Bulharska, kde bylo znovu zadržen a toto nové zadržení vedlo k vydání zatýkacího rozkazu ze dne 12. března 2020.
- 16 K žádosti o projednání této žádosti o předběžné otázce v naléhavém řízení podle článku 107 jednacího řádu Soudního dvora předkládající soud uvádí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce obsahuje otázky týkající se oblastí upravených v hlavě V třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie. Konstatuje, že lhůty stanovené v článku 20 dohody o předání nebyly dodrženy. Důvodem je jak nemožnost projednat řízení proti KT dříve než v říjnu 2020, o níž výslovně vyrozuměly norské orgány, tak i zhoršení zdravotního stavu KT. V okamžiku předání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce tyto překážky již neexistují.
- 17 Předkládající soud upozorňuje, že KT se sice nenachází ve vazbě, jeho právo volného pohybu nicméně je omezeno jemu uloženým opatřením „hlášení“. Mimoto mu byl uložen zákaz vycestování z Bulharské republiky. Podle názoru předkládajícího soudu odůvodňují uvedené okolnosti, mezi nimi zhoršený zdravotní stav KT, naléhavost řízení.